

דו־שיח יהודי-נוצרי במובייל, אלבמה

מאת ד"ר חיים גורדון

**מטרת המפגשים לחשוף את אנשי השורה
שבדרום אלבמה לדרכי אמונה אחרות מאשר
זו עליה חונכו ולהראות להם שלכל הדתות
יש מה ללמוד זו מזו**

קשרו אותו ללב שבנו ואיינו עליו כי ישרופו כדי להנציח את שמו של ישוע. הילד היהודי המביהל בכה וצרח אך הם שיחררו אותו רק כי עבור שעה. האיש הוסיף: „לא שנא תי ילד זה, פשוט זה היה מעין משׁ חק. היום אני מתבייש במעשה, אך איני יכול להבין גם היום את המצעים שהביאוני לעשותו.“ אחרי דברים אלה היה טעם לפגם בניסיונה הכושל של המנחה היתור דיה להסביר שאנטישמיות היא רגש של אינחיות בלבד.

שחורים כמעט שאינם משתתפים במפגשים אלה. ושבתו של פול פילבן לשאלתי על תופעה זו היי תה: „הומנו-אתם, גם דרך מגוון גיהם הדתים וגם באופן אישי, אך נראה לי שיש שתי סיבות לאי-השגת טרפוטם לדו־שיח: סיבה ראשונה היא שהם עדיין נאבקים על מקומם בהברה הלבנה של מובייל, מאבק זה עדיין קשה מכדי שהם יוכלו ל־הפנות כוח או מחשבה להתייחסות לבעיה הנוצרית-יהודית. בעיה שניה היא הבורות העצומה שיש לשחורים לגבי היהדות, באזורים מסוימים בני רות זו היא גם לגבי הקאטולים.“

מרי פילבן מוסיפה: „ככפר הי דרומי שבו גדלתי אני כפרוטסטנטי סית — בעשיתי קאטולית כאשר גי שאתי לפול — היו הקאטולים בני השטן, ועל היהודים לא שמעתי כלל, אני מוצאת שבקולות דעות שחור רות זו ההתייחסות גם ביום. ברור כי שאנו חייבים לעשות סאמצים כדי לשלב שחורים בדו־שיח; זה יר סיף לנו כנוצריים, ובחודאי גם יר סיף לשחורים ולקתולים, שבאחרונה מצביעים בעתונות על תוסר הירדני רות ולפעמים על איבה ביניהם, אך העבודה אינה פשוטה.“

כשנה הבאה יחגוג הדו־שיח הי יהודי-נוצרי במובייל את שנתו הי עשירית. לכבוד אירוע זה יגיע לי כאן אנשים בכירים הן מהממסד הי יהודי והן מהממסד הנוצרי באר צוות-הברית כדי לסכם מה ניתן לל מדי מעשר השנים הללו ולהשתתף בהנחיית הדרך להגשך. פול ומרי פילבן אף רוצים לארגן מסע משור חף של חברי החוג לישראל, כדי ללמוד בישראל על בעיות דו־שיח. ופניהם גם לעשור הבא. בעיקר הם מעוניינים להפסיק להיות העיר הי יחידה בארצות-הברית שמתקיים בה דרך קבע דו־שיח יהודי-נוצרי.

אותי ואת מרי אישת, לפעול למען הדו־שיח היהודי-נוצרי כאן במרי „ביל“.

המפגשים שהתקיימו במובייל בי תשע השנים האחרונות לא היו מי מקים כמיוחד. מטרתם העיקרית היי תה לחשוף את אנשי השורה שב דרום אלבמה לדרכי אמונה אחרות באל מאשר זו שעליה חונכו, ולהר אית להם, שבהתייחסות לאלהים, לכל הדתות יש עדיין הרבה מה ללמוד זו מזו. היו גם פגישות של התייחסו בשיקר לבעיות היסטוריות או אף לבעיות השעה. למשל, שנת 1983/4 נפתחה בהרצאה של תיאיר לוג פרוטסטנטי על הקשר ההכרחי בין כל תאולוגיה שתפתח לבין הי קורה ברחוב. ההתעסקות בישוע לי על התעסקות באנשים סיבבנו, הוא טען, מאבדת חלק גדול מהמסר. ברור שבעדה כואת יכולה להתי קבל גם על בני דת אחרת. בהרצאה אחרת סיפר תוקר קאטולי על גי לוי מסמכים סביב פעילותו של קא תגילי אמריקאי בתקופת השואה ש הקים רשת להצלת יהודים ממשלות לתאי גזאים והגיל כן 800 אלף נפש.

היו גם מפגשים פחות מוצלחים, אולם גם אחרי כישלון, ממשכיכם הי משתתפים להגיע לפגישות. למשל, צעיר יהודייה הדוברת עברית וב פולדלפיה הגתחה סדנה על בעיית האנטישמיות. היא ניסתה להביר בדיוך המקובלת על פסיכולוגים הי מניסטים, מאסכולת רוגרס למשל, שאנטישמיות היא בסך הכל רגש לא נשים אצל היהודי תרגיש מופלה ואצל הנוצרי המפלה את היהודי, אפילו בעיר הדרומית מובייל, שבה מנסים לטאטא מדי פעם בעיות של המפלגה אל מתחת למרדב, עוררו דבריה המיחה ואף התנגדות. היו מי שהבהירו לה, שאנטישמיות היא גם ציור צלבי-קרוס על כתי עסק והודיים או פיזוך בית-ינסט, כמו זה שהתרחש לפני כשנה וחצי ב עיר לא רחוקה, ולא רק הרגשה לא נעימה. קשה היה לומר שהוא תשי תכונה.

שמעתי ערות נוגדת ומעניינת כי סדנה זו. באחת ההפסקות ביקשה המנחה מתאננים, שהסכימו בשישייה סביב שולחנות, לספר זה לזה על האירוע האנטישמי הראשון שהם זוכרים. ליד שולחני איש קאטולי כבן שישים סיפר שבהיותו ילד הוא והחבריו התנפלו על ילד יהודי שכן,

אחת התופעות השכיחות ברחבי ארצות-הברית היא ארגון מפגשים לדו־שיח בין הדתות השונות. לי משל, זה כבר יותר מחמש שנים ש משפחת קנדי מממנת מפגשים בין תיאולוגים נוצרים, יהודים ומוסל מים בכירים הנפגשים מדי חצי שנה בוואשינגטון כדי לדון במשותף ור במפריד בין שלוש הדתות המוגר תאיסטיות שמקורן באברהם אבינו. גם ארגון הבישופים הקאטולים של ארצות-הברית הקים משרד מיוחד לפני יותר מעשר שנים כדי לקיים דו־שיח עם היהודים. המשרד הי קם בעקבות ההנחיות שנתן האפי פיור יוחנן ה 23 בדבר התייחסות אל היהודים כאחים לדת אבותיה. האיש העומד בראש המשרד, יגיין פישר, מנסה לקיים גישה חיובית זו. כמרוכז, מדי 18 חודשים מתכנני סת בעיר אחרת, „הסדנה לדו־שיח“ המפגישה יותר מאלף יהודים ונוצריים מרחבי ארצות-הברית וקנדה. במסגרת זו נדונות בעיות פסיכולוגיות, סוציולוגיות, פוליטיות ותיאור לוגיות משותפות לאלה התומכים ב קירבה בין הדתות.

למרות פעילות ענפה זו ברמה ה דנית-פוליטית והכלל-ארצית, בעיר אחת בלבד מתנהלת פעילות סדרי רה, זה תשע שנים, של דו־שיח יהודי-נוצרי בין אנשים מהשורה. שר זו היא מובייל שבדרום אל בנות. מייסדי הדו־שיח והרוח הי זהה בו הם זוג קאטולים, פול ומרי פילבן. פול פילבן הוא פסיכולוג כי כה 55 במספר בעיקר בשיקים אל כהוליסטים. למרי פילבן יש רקע בעבודה סוציאלית.

שאלתי את פול פילבן, כיצד יר מדוע התל עסקו בדו־שיח יהודי נוצרי. השיב פול: „אמנם הייתה פנייה רשמית של הנוצרים האזורי לפתוח בפעילות זו בעקבות ההנחי יות של האפיפיור יוחנן ה 23. ארי לם הסיבה העיקרית לכניסתי לפעני לות זו היא התייחסות השטחית של נוצרים רבים, לרבות קאטולים, לשואה הנאצית. נוצרים רבים תרשי בים שהשואה היא בעיה יהודית בלבד, או אולי בעיה יהודית גרי מנית. אני סבור שהשואה היא ב ראש ובראשונה בעיה נוצרית. היא התחוללה בארץ נוצרית, ביד אי שים שחונכו כפרוטסטנטים וקא תולאים. טסא השואה הוא קודם כל טסאס של נוצרים, והוא טסא שכמ רים קאטולים ופרוטסטנטים רבים היו שותפים לו וסייעו להתרחשותו. לכן, אם אני רוצה להיות נוצרי יו תר טוב ואמריקאי יותר טוב, אני חייב קודם כל להכיר באחריותי כי נוצרי לשואה ולפעול, ולאו בדרמים צנועות, לכניס התרחשותי בעני מ איזושהי פינה בעולם. מחשבות מ עין אלה הביאו אותי, ועדיין ממנח